ANUL III. — Nr. 914. EDIȚIA A DOUA MERCURI, 14 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 60
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 13 August 1891

Reforma școlară în Germania

IV

Când vorbim de reforme școlare trebue maĭ întâiŭ de toate să ne dăm seamă de principiile fundamentale după care trebue să ne conducem, precum și de cauzele mișcăreĭ reformatoare. Ne rezervăm pentru maĭ târziŭ a vorbi de ele maĭ pe larg și cu deamănuntul. Pentru acum observăm că motivele sunt multiple și că atât cele de ordin politic precum și acele de ordin pedagogic se pot resuma în două cuvinte: *cerințĭ culturale*. Cu evoluția social-economică a societățeĭ noastre și cu evoluția în spiritul omenesc, a devenit o necesitate imperioasă și o reformă școlară care să corespunză la amêndouĕ.

Intr'o țară tênără ca a noastră, asemenea reforme nu presintă tocmaĭ prea marĭ greutățĭ și totul atârnă maĭ mult de un ministru capabil în fruntea unor organe competente. In Germania însă unde avem de a face cu *tradițiunĭ d'ale învĕțămêntuluĭ*, cu o instrucțiune publică căruia actualul Imperiŭ îĭ datorește totul, o reformă care să corespunză maĭ bine timpuluĭ modern întâmpină marĭ dificultățĭ. La prima vedere se pare curios, cu toate acestea e prea adevĕrat că în Germania, cea maĭ mică schimbare în datinele învĕțămêntuluĭ se lovește de prejudecățĭ—să le numim *școlare*.

Un exemplu din multe.

Cetitoriĭ vor fi știind că pe lângă fie-care Universitate germană se află și maĭ multe corporațiunĭ studențeștĭ, numite *Burschenschaften*, care altă dată aŭ jucat un mare rol și aŭ contribuit mult la regenerarea Germanieĭ. Ceĭ maĭ celebri scriitorĭ și ceĭ maĭ însemnațĭ bărbațĭ de Stat, în sfîrșit tot ce Germania a avut mare în litere, arte, științe, aparținea uneĭ corporațiunĭ studențeștĭ. Cu unirea statelor germane într'o quasi-confederație, aceste asociațiunĭ și-aŭ pierdut cu totul însemnătatea lor de altă dată. Rolul politic și idealurile lor le-aŭ schimbat cu o viață de lux și de desfrîŭ. Ele nu cultivă azĭ de cât duelul și beția și sunt osândite de tot ce e cult și serios. In presă, de pe catedră, de pe tribuna *Reichstagului* s'a tunat și se tună în zadar contra corupțiuneĭ ce a cuprins aceste corporațiunĭ. Și cu toate astea ele continuă a exista. Inconjurate de o aureolă falsă națională și de amintirile unuĭ frumos trecut, e tot atât de greŭ să te atingĭ de aceste *Burschenschaften* ca și de armată și de militarizm. Târîtoare la picioarele tronuluĭ ele indignează tot ce e independent și de caracter. Și cu toate acestea, după cum am zis, la ștergerea lor de pe suprafața pămêntuluĭ nu e nicĭ de gândit încă.

Sunt încă mulțĭ bărbațĭ în Germania cu o cultură *48-istă*, o cultură prejudicioasă, care îndată ce e vorbă de vr'o reformă într'o ramură oare-și care a vieței de stat, apelează la un patriotism fals și reușesc în cele de maĭ multe orĭ din nenorocire, să zădărnicească și cea maĭ slabă încercare de a schimba o stare de lucrurĭ care nu maĭ corĕspunde cu nimic nevoilor multiple ale poporuluĭ. „*Nu vĕ atingețĭ de temelia instituțiilor, care aŭ contribuit atât de mult la gloria și mărirea noastră națională și cărora datorim tot ce suntem!*"

Acest strigăt credem că e cât se poate de dezastros. Căcĭ, poate să fi fost o instituție pe timpul eĭ bună, să fie contribuit la glorie și mărire națională în cel maĭ înalt grad, totușĭ această instituțiune póte să devie cu vremea, ba chiar devine, un ce nefolositor saŭ chiar dăunător, căcĭ în viața națională tot ce e inutil e deja prin sine însușĭ vătămător. Afară de aceasta și noțiunile de patriotizm, mărire națională, glorie, aŭ suferit și vor maĭ suferi modificărĭ cu mersul evolutiv al societățeĭ omeneștĭ și o instituțiune care a contribuit să zicem la gloria națională după noțiunea de acum 50 de anĭ, nu maĭ poate corespunde spirituluĭ vremeĭ, după ce însușĭ acele noțiunĭ aŭ suferit în decursul uneĭ jumĕtățĭ de veac o schimbare radicală.

Iată cauza necontenitelor reforme și a necesitățeĭ absolute de reforme în viața de Stat. Acelaș caz este și cu reforma învĕțămêntuluĭ.

*

Germania nu este țara reformelor radicale. Progresul german se poate compara cu mersul unuĭ melc așa e de încet. De acea vedem că și la actuala reformă în învĕțămînt nu se are așa în vedere cerințele culturale cum s'a avut de pildă în Franța cu separarea școaleĭ de biserică, cĭ maĭ mult motive pedagogice și higienice. In importanta revistă germană *Deutsche Rundschau* Profesorul *Güssfeld* vorbind de reforma școlară se resumă cu cuvintele: „*Germania are nevoie de bărbațĭ și nu de slăbănogĭ!*" Tot ast-fel și rectorul Universitățeĭ din Munich, D-rul Ziemssen. Iată în câte-va trăsurĭ ce zice acest din urmă cu privire la tema noastră.

„Chestia reformeĭ școlare trebue privită și din punctul de vedere fisiologic. Multe puncte de orientare în practică ne poate da Fisiologia. Dacă se ia termenul mediu, creerul omuluĭ crește în greutate în primiĭ doĭ anĭ de la 300 la 900 de grame și până la vârsta de 20 anĭ ajunge o greutate de 1,300 de grame. Desvoltarea intelectuală merge mână în mână cu creșterea creeruluĭ. O adevĕrată desvoltare poate avea loc numaĭ prin gândire, prin exercitarea intelectuală, pășind metodic de la ușor la greŭ. Tot așa de important însă ca și exercițiul metodic e și repausul și recreațiunea metodică a sistemuluĭ nervos după muncă. Fie-ce organ spre a se restabili, are nevoie de odihnă saŭ de un minimum de funcționare. Omul nu are numaĭ nevoie de somn dar și de recreațiune în cel maĭ larg înțeles. Intreaga cultură modernă influențează asupra sistemuluĭ nostru nervos. Consecințele nervositățeĭ sunt o slăbire a puterelor, în stadiile maĭ înaintate o slăbiciune completă însoțită de incapacitate intelectuală. *Desvoltarea corporală se negligează la noĭ foarte mult.*

Este absolut necesar ca să se dea o maĭ mare atențiune gimnasticeĭ și să se împuțineze numĕrul temelor pe care școlariĭ le aŭ de lucrat acasă.

In viitor higiena sistemuluĭ nervos va juca un mare rol, căcĭ efectele vieței moderne asupra organelor sensibile sunt foarte vătămătoare. Pentru a se recrea nu ajunge numaĭ a se odihni. Sunt oamenĭ care în viața lor n'aŭ ieșit dintr'un anume cerc de ideĭ. Aicĭ e nevoie de o regulare metodică a recreațiuneĭ. Numaĭ în cumpĕneală dintre muncă și repaus residă misterul de conservarea sănătățeĭ atât a intelectuluĭ cât și a corpuluĭ.

Cer-Negură

O deșteptare a D-luĭ Poni

D. G. Dem. Teodorescu, uitând se vede că dispune de revizorĭ și inspectorĭ școlarĭ saŭ neavênd încredere în eĭ, a însărcinat pe D. Odobescu. profesor universitar și membru în consiliul permanent al instrucțiuneĭ publice, să facă o inspecție școalelor din Bucureștĭ. Pentru această treabă 'ĭ-a dat modesta sumă de treĭ miĭ de leĭ.

D. Odobescu a făcut inspecția, nimenĭ însă nu știe ce va fi comunicat ministeruluĭ în raportul sĕŭ.

Insă ceea-ce știm, e că acuma, în urma acesteĭ inspecțiĭ, este vorba să se facă o adevĕrată goană de permutărĭ în corpul institutorilor. Institutorĭ și institutoare se duc cu grămada să se informeze de pricinile disgrațieĭ cu care sunt isbițĭ și să stărue să fie revocate mutările și degradările.

Rugăm pe D. Poni, ca înainte de a'și pune iscălitura pe vre o decisiune. să ia bine seama, să cerceteze de aproape fie care caz. De va face astfel, suntem siguri că va rupe multe din ele.

Maĭ multă băgare de seamă nu strică, chiar când se ia o hotărîre pe temeiul unuĭ raport al unuĭ profesor universitar și membru în comitetul permanent al instrucțiuneĭ publice!

Argus

TELEGRAME

MERSEBURG, 11 August. — Impĕratul și Impĕrăteasa aŭ sosit după amiazĭ. Majestățile lor aŭ plecat la Potsdam.

LONDRA, 11 August. — Se asigură că guvernul englez va protesta contra ordinuluĭ vămiĭ din Odessa după care orĭ ce corabie încărcată de secară, care nu va fi plecată până la 25 August va trebui să descarce.

— D. Raides, director general al poștelor a murit de un atac de apoplexie.

— *Times* află din Cair că starea sanitară a pelerinilor din El Tor este satisfăcĕtoare de vr'o 15 zile; orĭ-ce primejdie de choleră se consideră ca depărtată.

PETERSBURG, 12 August. — D. de Morenheim, ambasador al Rusieĭ la Paris, a plecat în Franța.

COPENHAGA, 12 August. — Țarul și familia sa aŭ sosit. Regele, prințul moștenitor și Regele Grecieĭ s'aŭ dus spre întâmpinarea lor pe bordul luĭ „Danebrog" excortat de escadra cuirasată. — Familia regală, principesa de Galles, corpul diplomatic și miniștriĭ aŭ așteptat la debarcader. O mulțime numeroasă a aclamat pe Țar și pe familia sa. Suveraniĭ s'aŭ dus apoĭ la Fredensborg.

PARIS, 12 August. — Ministrul Danemarceĭ a remis D-luĭ Carnot insignele ordinuluĭ Elefantuluĭ, asigurând pe Președintele de sentimentele simpatice ale Regeluĭ. D. Carnot a mulțumit și a adăogat că este foarte mișcat de primirea cordială făcută escadreĭ franceze în Danemarca.

Rĕsboiul civil din Chili

NEW-YORK, 12 August.— *New-York Herold* publică știrile următoare din Chili:

Trupele președinteluĭ Balmaceda și acela ale congresuluĭ s'aŭ angajat într'o luptă disperată lângă Valpareso.

Cea d'ântêiŭ încăerare s'a făcut Vinerĭ la îmbucătura luĭ Aconcgua; ea a ținut toată ziua, a fost înverșunată, sângeroasă; trupele Președinteluĭ aŭ fost bătute dar s'aŭ retras în bună ordine.

Din 20.000 de luptătorĭ aŭ fost 3.000 omorâțĭ și rănițĭ dintr'o parte și alta.

Lupta s'a maĭ reluat și a maĭ ținut încă două zile. Nicĭ un rezultat definitiv până acum.

Ierĭ aŭ apărut 6 corăbiĭ congresiste înaintea luĭ Valpareso.

HAMBURG, 12 August. — *Hamburgische Correspondent* află din Santiago că președintele Balmaceda a făcut să se masacreze la 19 August, 60 de tinerĭ de familie bună, care se întruniseră într'un scop politic, dar carĭ eraŭ fără arme.

Faptul acesta a produs o mare emoțiune. chiar printre străinĭ.

NEW-YORK, 12 August. — Știrile din Valpareso anunță că comandantul escadreĭ americane s'a înțeles cu colegiĭ sĕĭ din cele-l'alte escadre străine în vederea protegăriĭ viețeĭ și a bunurilor naționalilor lor.

In cas de atac al orașuluĭ, marinariĭ escadrelor vor debarca pentru a protege colonia străină.

Insurgențiĭ aŭ înaintat până în fața linieĭ principale a trupelor președențiele care sunt comandate de însușĭ președintele Balmaceda.

Funcționariĭ vamali

Intre funcționariĭ vamalĭ există o seamă de funcționarĭ inferiorĭ, plătițĭ abia cu opt-zecĭ și unu de leĭ pe lună, salariŭ maĭ mult ca neîndestulător pentru întreținerea lor și a familiilor lor.

Aceștĭ funcționarĭ ni se plâng că sunt foarte năpăstuițĭ. Lucrează ore multe pe fie-care zi, fac serviciĭ de ale altor funcționarĭ superiorĭ, care numaĭ se plimbă. Și cu toate acestea, orĭ de câte orĭ se face câte o vacanță, în loc să fie avansațĭ, ca rĕsplată-a munceĭ lor, se pomenesc că în locurile vacante se numesc alțiĭ streinĭ care sunt sprijinițĭ de protecțiĭ.

Funcționariĭ vamalĭ sunt permutațĭ în deosebite părțĭ ale țĕreĭ la fie-care doĭ anĭ. Și cu toate acestea, chiar cu acte justificative, nu li se restitue de cât o parte din cheltuelile de transport; de multe orĭ nu li se restitue de loc.

Ne unim cu plângerile acestor funcționarĭ și cerem de la D. ministru de finance, să ia mĕsurĭ de îndreptare. Să facă să înceteze domnia protecțiuneĭ, când e vorba de avansarea acestor funcționarĭ

Ideĭ de organizare militărească

D. A. Vidrașcu, prietenul și abonatul nostru, ne trimete următorul articol căruia 'ĭ dăm loc:

Zilele acestea, am avut onoarea de-a primi o broșură întitulată: *Ideĭ de organizare militărească*, de D. G. D. Teișanu, major, fost elev al școaleĭ de rezbel din Bruxelles. Deși nu sunt special în această materie, totușĭ am cetit cu multă băgare de seamă această importantă lucrare. Și mĕ mir cum o lucrare de atâta merit a trecut aproape ne băgată în seamă de jurnalele noastre, pe care politica adesea le împiedică de a se maĭ ocupa de chestiunĭ atât de importante pentru viitorul țĕreĭ și aspirațiunile sale.

Poate că unile din organele noastre s'aŭ abținut, din cauză de ideĭ politice, dar orĭ care ar fi aspirațiile politice a autoruluĭ, mĭ se pare că în fumul puștilor care luptă pentru libertate, nu se maĭ poate vedea culoarea steaguluĭ politic. In timp de rĕsboiŭ toțĭ trebue să fim românĭ, și să luptăm pentru stindardul țĕreĭ; uitând pentru acele momente grave ideile noastre meschine de partid. Ca să vorbesc în detaliŭ de aprecierile D-luĭ Teișanu, asupra uneĭ organizațiunĭ militare, ar trebui să umplu maĭ multe coloane a stimabiluluĭ D-voastră ziar și nu voiŭ să abusez de ospitalitatea ce bine-voițĭ a da prezentuluĭ articol. Mĕ mulțumesc decĭ de a releva numaĭ câte-va chestiunĭ, și a recomanda seria acestor conferințĭ, tuturor cetățenilor ce se interesează de vitalitatea țĕreĭ noastre.

Autorul pleacă în scrierea sa din punctul de vedere de drept natural și național, și asta e meritul principal și capital a acesteĭ broșurĭ. Stilul e foarte corect, deslușit și în acelaș timp de o simplicitate demnă de un autor consumat. Ca român, sunt dator de a vedea că bĕețĭ tinerĭ de talentul D-luĭ Teișanu să aplică de chestiunĭ atât de serioase și valoroase pentru viitorul țĕreĭ în care trăim. Fără să voiŭ să critic pe simpaticul autor, dar mĭ se pare însă că nu-șĭ cunoaște de ajuns țara, și că pleacă în unele părțĭ de la un sentiment ce e maĭ mult chimeric în România.

Așa de exemplu D-luĭ ca merit principal pentru a se ajunge la scopul principal militar, adică *victoria*, cere cel maĭ întâĭ *caracterul*, atât ofițeruluĭ superior cât și inferior. Dar cum poate D-luĭ cere acest sentiment nobil Românuluĭ militar, când acest sentiment nu există aproape în cetățean? Cere abnegația și sacrificiul amoruluĭ propriŭ individual în cas de interes general militar, adică *victoria*, după expresia D-tale proprie.

Din neonorocire la noĭ ca consecință de lipsă de caracter și amor propriŭ personal, sacrifică interesul uneĭ cauze naționale. Pentru a isbuti la *victorie*, pretinde maĭ înainte de tot la un patriotism nemărginit.... Sigur că are mare dreptate, dar să 'mĭ permită să 'ĭ spun franc și fără să fiŭ pesimist, că de mult cuvîntul de patriotism trebuia scos din dicționerul nostru, de vreme ce e un sentiment aproape necunoscut în România modernă.

O chestiune de actualitate pe care o tratează autorul cu multă dibăcie și cunoștință de cauză: e chestia armateĭ permanente în general.

D. Major Teișanu, susține cu multă dreptate că una din cauzele principale pentru existența națieĭ noastre ca popor independent e armata permanentă! Dă sute de motive unul maĭ tare de cât altul pentru a susține ideia sa. Nu voiŭ întreprinde să le numĕr măcar, fiind spațiŭ prea mic cu toată valoarea lor netăgăduită. Voiŭ spune în treacĕt două, treĭ. Maĭ întêiŭ, poziția noastră geografică, un lucru necontestat, căcĭ în caz de rĕsboiŭ trebue să fim din timp pregătițĭ având în vedere, greutățile naturale de concentrare și dificultatea de a păzi frontierele.

Instrucția, educația și disciplina permanentuluĭ care sunt mult maĭ perfecte de cât a soldatuluĭ cu schimbul. Soldațiĭ cu schimbul fiind tot din aceleașĭ localitățĭ, în cas de rĕsboiŭ se face nedreptate căcĭ prin perderĭ poate să rĕmâe o regiune devastată, pe câtă vreme regimentele permanente se recrutează din toată țara etc. etc. Un cas de revoluție D-nu Teișeanu însă îl uită. Și nefiind armata permanentă, e mult maĭ ușor să isbucnească disordinĭ care cu sistemul sunt mult maĭ greŭ de reprimat.

Cu toate resoanele serioase a autoruluĭ, ministru de rĕsboiŭ a găsit de cuviință să desființeze chiar

şi puţina infanterie permanentă ce aveam.

Şi pentru ce? Sub cuvênt că cu aceiaşi cheltuială am putea întreţine un număr maĭ mare de oamenĭ sub steag.... Autorul rĕspunde logic la acest pretext, că e maĭ bine pentru o ţară mică un număr maĭ mic de permanenţĭ bine educaţĭ şi uşor de concentrat, de cât un număr mare de schimbiştĭ greŭ de concentrat, nedisciplinaţĭ şi instruiţĭ la arta militară într'un mod fictiv.

D-nu Teişanu cu o vervă nctăgăduită de orĭ care, ce are în vedere chestia noastră de naţie independentă, susţine că ar fi trebuit să prefacem toată armata noastră în permanentă, căcĭ e singură proprie miceĭ noastre ţĕrĭ şi intereselor eĭ. Probează matematic în mod larg că acest sacrificiŭ n'ar fi costat pe ţară de cât cel mult, şase milioane maĭ mult anual. Cât despre mine cred că ar fi fost mult maĭ resonabil şi maĭ folositor ţĕreĭ acest sacrificiŭ necesar, de cât milioanele zadarnice votate pentru fortificaţiĭ, care nu folosesc de cât industriaşilor germanĭ şi care într'un cas de resboiŭ, poate să ne facă mult maĭ rĕŭ şi să încurce situaţia noastră politică.

Rog pe toţĭ cetăţeniĭ şi maĭ cu seamă pe militarĭ să citească şi să aprofundeze bine seria de conferinţe a D-luĭ Teişeanu, care sunt de un interes capital pentru situaţia noastră de naţie mică; şi pentru politica noastră exterioară.

Leon A. Vidraşcu.

10/22 August 1891,
Gherdana

Fraternizarea Francezilor cu Ruşiĭ

BERGERAC 13 August. — La banchetul dat în onoarea generaluluĭ Obriceff senatorul colonel Chadois a ridicat un toast pentru armata rusească, alăturĭ de care soldaţiĭ francezĭ ar fi mândri să umble, dacă una din cele două naţiunĭ ar fi atacată.

INUNDAŢIA IN STIRIA

GRAZ, 12 August — In urma ploilor torenţiale care aŭ căzut în Stiria de sus apele Muruluĭ aŭ crescut în mod considerabil, s'aŭ înecat multe vite şi s'aŭ stricat zăgazurĭ, în oare-care locurĭ comunicaţiile sunt întrerupte.

UN NAUFRAGIU PE DUNĂRE

VIENA, 12 August.—O căldare a făcut explosie pe vaporul cu helice de pe Dunăre „Apostug" lângă Fütak; vaporul s'a scufundat, doĭ pilоţĭ şi un fochist aŭ fost omorîţĭ, căpitanul a fost uşor rănit; maşinistul a avut o rană gravă.

„Adevĕrul" la Piteştĭ

De şi mi-am pus în gând ca să scriŭ ceva despre Piteştĭ, dar am amânat până când să mĕ conving şi maĭ bine despre cele ce vroĭ să vĕ relatez.

Cu toate că Piteştiĭ nu este o staţiune balneară, dar poţĭ zice că este bae de aer. Vara se poate petrece fără a îndura căldurile tropicale din Bucureştĭ. Dar în starea în care se găseşte astă-zĭ, maĭ bine ar prefera cine-va să stea în Bucureştĭ de cât să înghiţă praful de acĭ. Să nu credeţĭ oare că la noĭ nu se află un serviciŭ al curăţituluĭ stradelor; ba din contra avem, şi încă ce fel? Să vezĭ pe măturătorĭ umblând pe stradă cu şepcile de piele şi cu tăbliţa la cozoroc şi îmbrăcaţĭ în proverbialele haine albastre, aĭ crede că te aflĭ în Capitală; apoĭ sacalele cu carĭ udă, adică sacaua, căcĭ este numaĭ una, la care sînt înhămaţĭ doĭ caĭ înaintaşĭ, te face să crezĭ că sunt maĭ multe. Dar trebue să te gândeştĭ că toate astea sunt pentru ca măturătoriĭ să umble pe strade cu măturile la umĕr şi sacaua goală să parcurgă toate stradele pentru ca să arate că avem un serviciŭ al salubrităţiĭ publice. Multĭ cititorĭ din alte provincĭĭ aŭ să zică poate că suntem fericiţĭ noĭ că putem să ne măgulim cu ideia că avem toate aste avantage. Are poate dreptate D-nu primar, precum aŭ dreptate şi birjariĭ căreĭ avem; căcĭ pentru a te suĭ în birje şi a strĕbate oraşu chiar pe strada principală, voiajorule, te prevestesc să mănâncĭ bine şi apoĭ urcându-te în trăsură, să aĭ grijă a te ţine cu amêndouĕ mâinele de coşu trăsureĭ.

Dar pe lângă toate astea să vedeţĭ un bulevard cum nu vedeţĭ în multe oraşe, dar care are nenorocirea ca toate stradele să nu fie udat. Ast-fel că, dacă voeştĭ să umblĭ pe el, saŭ trebue să fiĭ în cupeŭ; saŭ de nu, să aĭ un clondir cu apă, pentru a'ţĭ uda gâtleju din când în când, din cauza prafuluĭ.

Insă totul ce face ca acest oraş să fie un cuib de viaţă, este grădina publică, care, graţie grădinaruluĭ, este foarte bine împodobită cu florĭ şi în care Marţea, Joia şi Dumineca muzica militară atrage lumea. Iĭ zice muzică militară, fiind-că muzicanţiĭ sunt îmbrăcaţĭ în uniformă de dorobanţĭ. Altminterĭ cântatul lor este un adevĕrat cântat de flaşnetă desacordată, care are în repertoriul sĕŭ cântecile cele maĭ vechĭ. Să vĕ spun că ea te desfătează prin cântecile eĭ, ar fi să exagerez, căcĭ totul ce ştie se mărgineşte în douĕ-spre-zece cântece şi pentru ca să nu le repete de douĕ orĭ în fie-care seară face pauzele de 15—20 minute.

Astă grădină atât de frumoasă ziua, seara are un aspect atât de urît, căcĭ este foarte prost luminată, aşa că la 10 paşĭ abia vezĭ omul şi la 12 ore se stinge de tot lămpile, iar lumea este silită să plece, căcĭ se încue şi porţile.

Duminica trecută lămpile nu s'a stins toată noaptea; toată lumea se mira de această mĕsură. Insă când colo, cauza a fost că lampagiĭ adormiseră şi nu avea cine să le stingă.

Piteştiĭ pus sub o altă administraţie, care să îngrijească maĭ mult de interesele comuneĭ, ar deveni un adevĕrat loc de vară, căcĭ are poziţiune atât de frumoasă, cum nu are un alt oraş.

Este aşezat pe partu platourĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin late şi pe care se clădesc în fie-care an case şi e tăiat aproape în lungimea luĭ de un bulevard. Apoĭ la o depărtare de 40 klm. este Curtea de Argeş. Drumul până acolo se face cu birja cu patru caĭ şi în sgomotul strămoşeştilor bălăngăiturĭ de clopote. La marginea oraşuluĭ este mănăstirea Crivalea, aşezată într'o poziţie prea frumoasă. In partea opusă şi peste rîul Argeş şi Doamneĭ, este Ciungu, în mijlocul zăvoiuluĭ, unde la orĭ ce oră îţĭ dă peşte proaspăt.

La 2 klm. sunt viile, aşezate pe nişte poziţiĭ foarte frumoase şi de pe a căror înălţime vezĭ liniele de drum de fer care sunt despărţite între ele prin cele douĕ râurĭ Argeş şi Doamneĭ.

Piteştiĭ are să devie poate maĭ frumos, atuncĭ când linia ce se lucrează, se va termina şi poate că va scăpa de sub domnia administraţieĭ de acum.

Terminând această descripţie a Piteştilor, nu voĭ să las să'mĭ scape din vedere paza acestuĭ oraş. Nu este mare deosebire între a luĭ şi a oraşuluĭ Târgu-Neamţu. Vardiştiĭ, în număr de vr'o 10—15 ziua, şi ceva maĭ multĭ noaptea sunt armaţĭ cel de la marginea oraşuluĭ cu adevĕrate bâte (ghioage,) iar cel din centru, pe lângă cozile de tesacurĭ, aŭ câte o bâtă maĭ civilizată. Comisariĭ şi poliţaiul se ţin de chefurĭ.

Gogu de la Argeş.

INFORMAŢIUNI

Citim în *Monitorul oficial*:

Sănătatea M. S. Regineĭ nu s'a îmbunătăţit zilele acestea.

Slăbiciunea, însoţită de o stare febrilă, urmează a fi mare.

Augusta Suverană este silită a sta în pat.

Ce zic lingăiĭ palatuluĭ, cu *Constituţionalul* în cap.

—*—

Consiliul de miniştri în şedinţa de al'altă-ierĭ a aprobat bugetul complimentar al Primărieĭ Capitaleĭ.

—*—

Ministrul Lucrărilor publice, a numit o comisiune ca să ducă la un sfârşit chestiunea apeĭ din Capitală. Se va căuta dacă maĭ este cu putinţă repararea filtrelor actuale saŭ a se aduce apă de la munte.

Vom vedea.

—*—

La ministerul Cultelor în zilele fixate pentru audienţe, vin sute de oamenĭ, aşa că nu pot fi toţĭ ascultaţĭ. Insă e curios, că după cum nĭ se comunică, vin uniĭ şi întreabă ce să facă cu copiiĭ ce le-aŭ rĕmas repetenţĭ.... Asemenea oamenĭ ţiŭ ceasurĭ întregĭ pe D. Poni, şi acel carĭ în adevĕr aŭ chestiunĭ serioase de comunicat ministruluĭ, sunt împiedicaţĭ.

De sigur abuzul ce fac uniĭ din audienţele acordate e regretabil.

—*—

Aseară am primit următoarea telegramă:

Primarul Bucecea judeţul Botoşanĭ cu consilieriĭ denonsaţĭ potlogarĭ, mĕ urmăresc a mă omorî. Cu profund respect şi cu lacrimĭ rog cel puţin asigurarea vieţeĭ mele, plâng şi mĕ rog ajutaţĭ-mĕ.

Ion Guldum.

—*—

Aflăm că la spitalul Filantropia, a început să ploue în sala No. 10, de asemenĭ această sală este fără ventilator şi cu toate că a fost reparat.

—*—

Ziua de Duminică a fost foarte tristă pentru Brătescu.

Hotărît să se ducă la Sinaia, se urcă în tren şi întilni în restaurantul găreĭ la Ploeştĭ pe D. Pache care şedea la o masă.

Brătescu puţin cam vesel şi vorbăreţ se apropie de D. Primar şi'ĭ zise:

De ce n'aţĭ spus D-le Primar că plecaţĭ la Sinaia, veneam şi eŭ cu D-ta odată.

D. Pache nu rĕspunse nimic.

Brătescu maĭ adăogă apoĭ: mĕ duc şi eŭ în munţĭ.

Bine facĭ, să te maĭ rĕcoreştĭ puţin, rĕspunse D. Pache Protopopescu.

De necaz c'a fost primit ast-fel, Brătescu s'a dus la o altă masă unde a tras câte-va ţuicĭ şi apoĭ s'a suit în vagon înconjurat de vr'o 20 de copiĭ.

—*—

Ni se denunţă că primarul şi notarul din com. Ciocăneştĭ - Murgenĭ, plasa Borcea, jud. Ialomiţa, nu înscriŭ cererile ţĕranilor pentru pămînt, până ce maĭ întâiŭ nu le plătesc o sumă maĭ mare saŭ maĭ mică, cum se învoesc.

Tot acestĭ funcţionarĭ bagă în buzunar preţul timbrelor care nu le aplică pe cererĭ.

Rugăm pe D. Ministru al domeniilor să cerceteze şi să pedepséscă pe abuzivĭ.

—*—

In privinţa deralieriĭ de la Chiajna, Judecătorul de instrucţie a arestat patru indivizĭ, adică bulgaru cu bivoliţa tăiată, un vĕr al luĭ, care se zice că ştia de hotărârea de rĕzbunare, un ţigan care auzise de asemenĭ şi un alt ţĕran care şi el auzise de planul lor că va face să deralieze trenul.

La început negaŭ cu toţiĭ, dar acum supuşĭ la noĭ interogatoriĭ aŭ început a se contrazice.

—*—

Atentatele de pudoare asupra copiilor aŭ devenit contagioase.

Maĭ zilele trecute am semnalat câte-va cazurĭ; astă-zĭ un altul e săvêrşit de un individ Tache Tănase, din Olteniţa, asupra uneĭ copile de 11 anĭ, căreia i-a comunicat maladiĭ venerice.

Anul trecut, în Iulie şi August, parchetul de Ilfov a constatat 60 de atentate de asemenea natură. Cele maĭ multe aŭ fost sĕvêrşite în Capitală.

—*—

Ministerul domeniilor a decis să mute şcoala agronomică de la Herăstrăŭ pe cheiul Dâmboviţeĭ.

De ce această cheltuială ne folositoare când şcoala este destul de bine instalată?

Oare numaĭ acest lucru a maĭ rămas de făcut la ministerul Domeniilor?

—*—

Architect al judeţuluĭ Iaşĭ a fost numit tînĕrul Norbert Kugler, iar nu bătrînul Carol Kugler, care este pensionar de maĭ mult timp; aceasta spre ştiinţa unuĭ ziar ce se zice tot-d'auna bine informat.

—*—

D. Doctor Drugescu a sosit aseară din streinătate.

D. Drugescu este medicul care a însoţit la Paris pe regretatul Mihail Kogălniceanu.

In convorbirile sale cu doctorul Drugescu, regretatul om de Stat, Mihail Kogălniceanu, spunea adesea-orĭ că îndată ce ar fi avut câte-va momente libere era să înceapă a scrie istoria răpireĭ Basarabieĭ, fapt de o importanţă capitală pentru ţară şi care cu moartea luĭ va remâne pierdut în întunerecul timpuluĭ.

—*—

Mecanicul Ştefan Exerescu, cel care a călcat în gara de Nord pe ceĭ treĭ oamenĭ, va fi depus astă-zĭ, de oare ce s'a constatat că din neglijenţa luĭ s'a produs această nenorocire.

Tot acest mecanic a maĭ călcat acum cât-va timp o femee.

—*—

Din actele ce ne a arătat D. Andricu şeful comptabilităţeĭ caseĭ comunale a capitaleĭ resultă că eliberarea funcţieĭ D-luĭ Savu Lucescu, fost perceptor, s'a făcut în modul cel maĭ regulat, adică după ce noul perceptor a luat asupră-şĭ rămăşiţele de încasărĭ aflate la finele luĭ Martie, data demisionăreĭ D-luĭ Lucescu, iar nicĭ de cum că n'ar fi avut nicĭ o rămăşiţă.

De altfel D. Andricu a 'naintat referatul sĕŭ către consiliul comunal numaĭ în urma cercetărilor făcute de agenţĭ de control şi maĭ cu seamă pe baza referatuluĭ succesoruluĭ D-luĭ Lucescu care a luat asupră-şĭ, întreaga sumă de rămăşiţe, cum am zis maĭ sus.

—*—

Anunţăm cu deosebită plăcere că peste câte-va zile va apare în editura librărieĭ şcoalelor C. Sfetea şi instructivul abecedar, din noŭ revĕzut şi adăogit al D-luĭ Th. D. Speranţă.

UN CALUGAR ZIDIT DE VIŬ

Citim în *Lupta* de aseară:

Azĭ am primit de la Mănastirea Neamţuluĭ următoarea informaţiune:

Zilele acestea un călugăr din monastire a spus maĭ multor vizitatorĭ că în una din chiliile monastireĭ, chilie zidită de câte-şĭ patru părţĭ, fără nicĭ o fereastră şi numaĭ cu o gaură, se află de maĭ mult timp închis un călugăr.

Imediat vizitatoriĭ avizaţĭ se pun pe cercetat şi în adevĕr descopere deschizătura celuleĭ de inchiziţie în care un om 'şĭ târa viaţa. Imposibil să se deschidă, celula nu avea nicĭ uşe nicĭ fereastră. Barbaria, infamia, nelegiuirea călugărească înfurie lumea şi fără multă gândire dărâmară unul din zidurile celuleĭ.

Din această închisoare fără lumină să exala cel maĭ infect miros şi toată lumea vĕzu ghemuit într'un colţ un bătrân fără simţire şi fără cunoştinţă.

Bătrânul, stă de treĭ anĭ în această teribilă închisoare, 'şĭ perduse minţile şi nu simţea de cât o spaimă înfiorătoare.

Crima este atât de scârboasă, de revoltătoarea, în cât nu ştim cum să facem apel la actualul ministru să ia măsurĭ în contra acestor azile de imoralitate şi de crime.

Cauza acesteĭ pedepse sălbatice să spune că este un *canon* dat de superiorĭ pentru infracţiunĭ la disciplină şi cele-l'alte păcătoşiĭ monacale.

Nĭ se scrie de asemenea că parchetul din Iaşĭ a fost avisat.

Noĭ cerem D-luĭ ministru al cultelor să numească o anchetă severă care să cerceteze toate monastirile din ţară, căcĭ nu se ştie dacă şi prin alte părţĭ asemenea barbariĭ fără de nume nu se vor fi adăpostind.

ALEXIS BOUVIER

DUMINICA UNUĬ LUCRATOR

Toată săptămâna Jacques se scula foarte de dimineaţă; pe cel maĭ mare viscol, pe ninsoare, pe ploaie, pe ger el mergea la atelier.

De dimineaţă până seara, bătea cu ciocanul în fierul roşit de pe nicovală; dela atelier seara venia acasă, şi de acasă merge la atelier.

Venea în fie care seară ostenit, abia se ţinea pe picioare, dar nu se plângea

---

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEĬ

XXXI (29)

Spectacolul din scenă şi cel din avant scenă.

După treĭ zile zgomotul se respândi în tot Parisul că Contele Marţial de Briançon avea o nouă metresă pe care o găsise nu se ştia anume unde. Toate virtuţile eraŭ strânse în această femee: tinereţa, frumuseţa, spiritul nurĭ, dinstincţia, graţia, duiosiea, totul.

Ast-feliu, duminica la curse, modista era sorbită de toţĭ ochĭ, şi ea era într'o frumoasă trăsură victoria trasă de doĭ caĭ negri a luĭ Marţial.

Zgomotul a fost aşa de mare în cât a ajuns şi la urechele D-reĭ d'Armaillac. Află că Contele de Briançon se lăuda în toate părţile cu o metresă nouă, spunând că e mult maĭ frumoasă de cât Marguerite Aumont.

Acest zgomot care a lovit urechea Jeaneĭ a mers până la inimă?

Intr'o seară, la o primă reprezentaţie de vodevil, aflându-sa în avant scena din dreapta cu prinţesa Şarlota observa în avant scena din faţă o figură din cunoştinţele sale, dar aşa de schimbată că numaĭ putea s'o cunoască.

— E frumuşică, îĭ zise ducesa, fata care a intrat în avantscenă.

— Da, o văd, o cunosc şi nu ştiu de unde. Mă gândesc şi nicĭ că pot da de unde o cunosc şi unde am vĕzut'o.

Spectacolul începu, dar pentru D-na d'Armaillac spectacol era cel din avantscenă.

Tânăra nu intrase singură. Un bărbat era în urma eĭ, dar se ascundea aşa de bine în umbra din fundul lojeĭ, că era cu neputinţă de a-l vedea faţa.

Când se uită cu lorneta, Jana tresări, o amintire vagă îĭ atinse inima.

Puţin câte puţin; Briançon se dete maĭ în lumină şi Jana zise!

— A, contele de Briançon.

El era în adevĕr, dar cum vĕzu pe D-ra d'Armaillac, se dădu în umbră, nevoind să-l vază.

— Observă bine, zise Jeana princeseĭ, nu e D. de Briançon?

— Da zise princesa, dar nu ţ-am spus'o. Fata care e cu dânsul e metresa luĭ?

— Prespun că nu e soru-sa, respunse Jeana.

— Zeu aşa, reluă ducesa, nu trebue să-ĭ reproşăm nemica, căcĭ e chiar frumoasă. Frumuseţa este tot deauna o scuză. Jeana lorneta femeia care era cu Marţial.

— Ceia ce e maĭ străinŭ, zise ea, este că fata aceasta nu-mĭ e necunoscută.

După ce maĭ observă bine esclamă.

— Oh, Doamne, zise, apucând braţele princeseĭ.

— Dar ce aĭ? zise frumoasa Şarlota case se interesa la spectacolul de pe scenă şi nu din avantscenă.

— Ce să am! dragă, femeia aceasta care o vedem în faţa noastră, aceasta femee care e metresa luĭ Marţial...

— Eĭ bine?

— Eĭ bine, astă femee e D-ra Aubépine o nenorocită care am scăpat'o de îmbrăţoşările ducelui de Obanez.

— Lucru natural zise ducesa, trebuia ca virtutea să fie recompensată şi ca binefacerea D-tale să nu fie pierdută,

Princesa continuă să privească spectacolul din scenă. Dar Jeana care nu vedea alta de cât avantscena, îĭ povestea cum era tradată în toate credinţele sale de virtute. Căpătase de la ducele d'Ovanez 10,000 fr. pentru astă fată care îĭ mulţumise cu lacrimĭ de bucurie.

— Eŭ care crezĭ când ţĭ-voiŭ spune, scumpa mea amică, că-mĭ jurase să vie la mine orĭ de câte orĭ va fi în nevoie, va fi în pericol, căcĭ vroiam şi eŭ să mă ştiŭ de cât a scăpat o fată din braţele... D-ra d'Armaillac trebuia să zică „amantuluĭ meu".

— Eĭ şi ce-ţĭ pasă de asta? zise princesa nerăbdătoare.

Jeana plecă capul.

— Adevărat, zise ea ascunzêndu-şĭ emoţiunea.

XXXII

Jeana şi Aubépine

Aubépine era o fată romantică. A fost o adevĕrată chip ducerea atuncea noaptea la ducele de Obanez; dar ar fi fost întâlnită de duce pe bulevardul Câmpurilor Elisee cum a întâlnit'o contele de Briançon fără îndoială că ar fi fost sedusă, fiind-că ea credea că va fi ceva romantic la mijloc.

Am putea-o crede poate că Marţial nu era întâiul amorezat al Aubépine'ĭ; ce e drept, căcĭ ea încă nu ajunsese la 17 anĭ şi cutriera Parisul de dimineaţa până seara, fără să aibă întâlnirĭ romantice şi periculoase.

Dar negreşit, pentru dânsa era prima dată când iubea din inimă şi din suflet. Marţial era frumos, spiritual. — Dacă n'avea multĭ banĭ, totuşĭ avea atât ca să poată ţinea şi îmbrăca bine pe metresa luĭ.

Aubépine n'avea grijă de ziua de mâne, ea nu trăia de cât din zi în zi. Nimic nu-ĭ lipsea de Marţial. Adevĕraţiĭ amorezaţĭ nu se gândesc nicĭ odată.

D. de Briançon nu se prinse de Aubépina aşa cum ea se prinse de dînsul. Ea îl iubea din tot sufletul eĭ, pe când el n'o iubea de cât aşa ca se facă mult ciudă D-reĭ d'Armaillac. Intâia zi n'a fost pentru dînsul de cât un capriciŭ; culese acest buchet al tinereţeĭ, cum porţĭ o floare la butonieră, puţin îngâmfat de frumuseţea Aubépineĭ, dar necrezênd că această distracţie de o zi ar fi o distracţie de un an de exemplu.

De multe orĭ a vrut să strice, dar mijlocul de a sfîrşi cu o fată tînĕră, care nu cere de cât să fie iubită?

Fiind-că D-na d'Armaillac nu maĭ voia să audă de dînsul, el era nevoit să stea în acest soiŭ de viaţă.

Şi se trecuse ast-fel. Se ştie că ceĭ ce lipsea maĭ mult acestuĭ caracter schimbăcios, era voinţa, şi am putea zice maĭ bine, n'avea de cât voinţa de a iubi.

(Va urma)

nicĭ o dată, tot-d'a-una când venia acasă, da scumpeĭ sale soţiĭ obişnuita sărutare a unuĭ om care iubesce; tot-d'a-una doria să vie maĭ curând ziua de Duminică, nu de lene, oh! nu.

O dorea ca să meargă toată ziua la plimbare cu scumpa luĭ Jeannă, ca să mănânce cu ea, unde-va într'o grădină, din baniĭ câştigaţĭ cu sudoarea sa.

* * *

Duminica venise cu soarele cel strălucitor.

Des de dimineaţă, el se sculă maĭ întâiŭ cam trist, apoĭ începu să surâză.... aducându-şĭ aminte că e Duminică, zi de petrecere.

Jacques voia să maĭ doarmă, dar nu putu; se culcă pe partea dreaptă, pe partea stângă, băgă capul în perne...., Nimic!

Se învârtea, se întorcea în patul sěu cel tare! Nimic! Jeanna nerăbdătoare zise:

— Dacă tu nu dormĭ, lasă pe alţĭ să doarmă!

Jacques e căsătorit de câte-va lunĭ, el îşĭ iubeşte nevăstica luĭ, şi i zise:

— Scumpa mea drăguţă! Ce rěŭ îţĭ fac!

Se scoală apoĭ încetişor se apucă să măture prin casă, să scuture toate mobilele.

— Când Jeanna o să se scoale, se gândia el, n'o să aibă de cât să puiă rochea, şi vom pleca în plimbare la Charoma.

Apoĭ se apucă să spele pe jos cu un burete, şterge ghetele şi hainele. Când îşĭ băgă mâinile marĭ în pantofioriĭ Jeaneĭ, el începu să râză.

— Se poate să existe un ast fel de picior?

* * *

Jeanna, auzindu-l că râde, se sculă.

— Pst!

Pe vêrful degetelor, se apropiă de patul eĭ.

— Dar ce facĭ?

— Ingrijesc puţin de menagiul caseĭ. am şters deja toate, ast-fel când te veĭ scula, n'o să aĭ de cât să te îmbracĭ şi să plecăm la plimbare.

— Scumpe Jacques... haide... îmbrăţişează-mě... voesc să mě scol.

— Nu, nicĭ de cum! trebue să staĭ în pat, astă-zi e duminică, eu mě duc să târguesc.

— Nu face psostiĭ.

— Nu sunt prost! Iaŭ oala de lapte... şi voiŭ aduce ciocolată Doannes princese.

— Să vedem Jacques....

— Tacĭ din gură.

Şi buzele luĭ se lipiră de guriţa eĭ, dêndu-ĭ o sărutare lungă.

— Iată, zise ea, înapoindu-ĭ sărutarea, vezĭ cât te iubesc.

Jacques plecă; cât scoborĭ cele patru etage, vocea luĭ se auzi cêntênd.

Se duce la lăptăgiŭ, la brutar.

— Pâine de secară cu unt; nu e în toate zilele Duminică.

* * *

Se întâlnesce cu un prieten,... cu un camarad din atelier.

Işĭ srâng mâinele şi zic:

— Beĭ un pahar de vin alb, Jacques?

— Zěu, că chiar ar trebui; toată săptămâna prin muncă gâtlejul mi se usucă; înăuntru par'că e un foc mare; aşa! un singur pahar nu ajunge ca să-l stingă

In fine ajung la cârciumă, beau una, două, treĭ sticle; maĭ trec şi alţĭ prietenĭ pe lângă cărciumă, îĭ chiamă înăuntru. Discută despre atelier, despre altele multele.

De odată Jacques îşĭ aduce aminte; Jeanna îl aşteaptă!

Strânge mâinile prietinilor, îşĭ ia pachetele ce târguise şi vrea să plece, când unul 'ĭ zice rîzênd:

— Dar ce aĭ acolo?

Jacques maĭ întâiŭ se gândeşte dacă trebue să spună, cu toate aceste rěspunde:

— E dejunul nevesti.

Toţĭ pufnesc de rîs, Jacques rěmâne zăpăcit.

— Va să zică tu târgueştĭ?

— Tot tu cârpeştĭ şi cămăşile?

— Tu facĭ mâncare?

— Imĭ trebue o slujnică.

— Ştiĭ să strângĭ patul?

Jacques e un om bun; cu toate aceasta fruntea se încreţi. Luĭ nu'ĭ prea place ca cine-va să'şĭ bată joc de el... Pentru a evita cearta, unul din prietinĭ îl ia de-o parte şi'ĭ zice:

— Ascultă, prietine, un amic îţĭ vorbeşte. Tu'ţĭ iubeştĭ nevasta şi facĭ aceasta ca să-ĭ placĭ..... e din partea ta frumos!... dar nu e frumos din partea nevesteĭ tale să te facă de rîs şi de batjocură.

— Eŭ singur voiam.

— Nu e nimic, dar ea nu trebuia să te lasă...

— Nu-mĭ spune aceasta?

— Ia, haĭ să bem câte un pahar... şi apoĭ eŭ n'am zis nimic... eŭ am zis pentru tine... fără asta, vezĭ tu?

....In sănătatea ta, dragă prietene Jacques.

Jacques bea, bea într'una... El plecase de acasă la 8 ore dimineaţa; băteaŭ deja două când, maĭ mult zăpăcit, cu fruntea încreţită, cu buzele încleştate, ţinênd în mână oala cu lapte, urca cele patru etage.

Jeana se sculase de cum îĭ plecase bărbatul; se îmbrăcase şi scosese din dulap: redingota, pantaloniĭ albĭ şi cămaşa curată şi bine călcată, şi le pusese pe pat; se uită în oglindă şi aşteptă . . . o oră, două ore, se întristă... deschise fereastra şi aşteptă încă o oră.

Atuncĭ intră în casă şi plânse foarte mult!

După un ceas se desbrăcă şi plângea într'una. O oră încă şi... Uşa fu isbită şi se dete de părete...

Jacques intră; el aruncă la picioarele eĭ oala cu lapte, o apucă de mână, şi clătinându-se, îĭ zise:

— Ah! drept cine mě ţiĭ tu aicĭ? Crezĭ că aĭ face cu nea Ghiţă? Jeana este bătută rěŭ... nu maĭ poate plânge.

Bunĭ prietinĭ! Jacques nu maĭ ese din cârciumă şi Jeana nu maĭ e Jeana!

Armand.

Slănicul Prahoveĭ

Cenuşe în cap.

Nasu în pămînt.

Aşa ar trebui să facă primarul nostru, dacă ar avea un pic de bun simţ, dar se vede că nu ĭ-a maĭ rěmas nicĭ un simţimînt omenesc; ast fel mĭ-am zis, când am citit astă-zĭ în *Adevěrul* că primarul de aicĭ Moise Teoharescu v'a trimis o întîmpinare relativ la cele scrise de mine în privinţa incendiuluĭ întîmplat la 26 Iulie trecut.

Imĭ pare rěŭ că nu pot citi întîmpinarea D-luĭ, căcĭ aş dori să věd dacă ar putea avea neruşinarea să tăgăduească una din cele spuse de mine.

In adevěr, cine e de vină, dacă oraşul Slănic n'are pompe, cârlige şi nicĭ un fel de unelte pentru stingerea foculuĭ în casurĭ de incendiĭ. Cine e de vină că oraşul n'are nicĭ o stradă pavată, ba nicĭ un kilometru de şosea? Cine e de vină că oraşul n'are nicĭ un local de şcoală şi ţine scoalele în nişte cocioabe cu chiriĭ marĭ? Cine e de vină că în tot oraşul nu există păzitorĭ de noapte nicĭ de zi? Cine e de vină că oraşul afară de centru este neluminat? Cine e de vină dacă veniturile comunale nu se încasează şi cele ce se încasează se cheltuesc în lefurĭ?

Fără îndoeală că orĭ ce om cu mintea întreagă are să respundă, ca şi mine, că vinovatul nu poate fi alt cine-va de cât acela care se află în capul acesteĭ comune de 13 anĭ aproape, de cât acela care s'a îmbogăţit pe spinarea budgetuluĭ şi a locuitorilor.

Eĭ bine, acela care stăpâneşte de atâta vreme această nenorocită comună este actualul nostru primar, care se laudă în gura mare că nu vrea să ştie de nimenĭ, nicĭ chiar de vodă; căcĭ cu mijloacele luĭ se poate alege primar contra orĭ-căruĭ guvern. El este capul uneĭ clice nu politice, ci de esploatare, aşa că cetăţeniĭ independenţĭ nicĭ nu îndrăsnesc să crăcnească contră-ĭ.

Acum se laudă că are să cheltuească 20,000 de leĭ să se facă deputat la prima alegere ce se va face şi atuncĭ are să înveţe el minte pe ceĭ de la Bucureştĭ.

Vedeţĭ, cine este autorul întîmpinăriĭ contra celor scrise de mine. Cât de rěŭ îmĭ pare că nu puteţĭ veni Dv. să staţĭ numaĭ treĭ zile aicĭ, căcĭ v'asigur că aţĭ găsi material să faceţĭ un studiŭ foarte interesant asupra storcătorilor comuneĭ. Dar numaĭ că, în câte-va zile n'aţĭ putea da peste cetăţeniĭ independenţĭ, căcĭ de la gară aţĭ fi întâmpinat de oamenĭ de aĭ primaruluĭ saŭ de-aĭ fraţilor sěĭ, orĭ de aĭ cumnaţilor, rudelor şi afiliaţilor luĭ, carĭ v'ar conduce la otelul saŭ restaurantul lor, v'ar întreţine saŭ v'ar isola, ast-fel în cât n'aţĭ putea afla adevěrul. Când aţĭ fi hotărât să faceţĭ aceasta, ar trebui să mě consultaţĭ şi pe mine, saŭ şi fără aceasta, să vě feriţĭ a descinde la un otel, ci la particularĭ.

9 August 1891, Slănic. Al D-v. Abonat.

Cutia cu scrisorĭ

Domnule Redactor,

Vězând publicat în ziarul *Adevěrul* din 3 August a. c. sub titlul *din Constanţa* informaţiunĭ ce dă un oare care Georgescu; şi vězând că acel corespondent misterios, vorbeşte de mine în mod injurios, făcând şi joc de cuvimte cu numele meŭ, prima mea impresiune a fost dispreţul şi eram decis a nu respunde acesteĭ agresiunĭ mişeleştĭ; însă fiind că în Constanţa şi în toată Dobrogea sunt puţin cunoscut, şi nimenĭ nu ştie aicĭ trecutul meŭ, cine sunt, ce posiţiune socială am avut, în fine care sunt antecedentele mele, am crezut de datoria mea pentru edificarea cetăţenilor Dobrogenĭ, ca să nu fie induşĭ în eroare să daŭ esplicaţiunĭ.

Din însuşĭ zicerile luĭ Georgescu la adresa mea, reese evident că acest Domn este el în adevěr care are creieriĭ ramoliţĭ, pentru că a vorbi, despre o persoană, despre un subiect saŭ un object, trebue neapărat înainte de toate să cunoştĭ bine materia despre care tratezĭ. Numaĭ o stare bolnăvicioasă a facultăţilor mintale, e capabilă să ia de subiect, criticarea prin publicitate, a unuĭ om saŭ a unuĭ lucru ce'ĭ este cu desăvârşire strein şi necunoscut, ascunzându-se sub un nume închipuit. Să se dea pe faţă denunţătorul dacă are curagiul convingereĭ cugetăreĭ sele!

El deplânge ocolul Medgidia, unde am onoarea a fi numit administrator. Dacă ar fi fost numit Administrator acela care aiurează surprinzând buna credinţă a ziaruluĭ *Adevěrul* de sigur tot ar fi fost minunate, şi atuncĭ fericitul ocol de Medgidia, ar jubila că are asemenea individ în capul administraţiuneĭ, cu precedente detestabile nu maĭ încape îndoială; căcĭ este ştiut că numaĭ ast-fel de creature aŭ meseria de a-'şĭ věrsa din causa invidieĭ, veninoasele lor bale, asupra orĭ cine fără escepţie, neavând şi neputând avea nicĭ o meserie onestă şi dacă are vr'un nume trebue să fie pătat, neavând nicĭ măcar unul chinezesc dar cinstit, după cum pretinde că ar fi al meŭ, cu toate ca numele este românesc şi'şĭ are *origină română*.

Deşi în toată viaţa mea nu m'am pus în evidenţă, n'am făcut reclame, am fost retras, pot zice chiar prea modest, motive pentru care foarte mult timp am fost un simplu particular, dar aiurările bolnăviciosuluĭ creier a corespondeutuluĭ din Constanţa, mě sileşte vě asigur contra voinţeĭ mele, şi numaĭ după cum am zis maĭ sus pentru edificarea Dobrogeniler, a zice aicĭ în puţine cuvinte, că am ocupat în magistratură cele maĭ înalte funcţiunĭ, am fost timp îndelungat consilier de curte şi în urmă procuror general, aceste sunt acte publice cunoscute de toţĭ, că sunt licenţiat în drept, că nicĭ o faptă necorectă saŭ imorală nu mi să poate imputa fie ca om privat fie ca om public; desfid pe orĭ cine a aproba contrariul.

Sperez D-le Redactor, că veţĭ bine voi a însera în ziarul D-văastră, acest respuns al meŭ, necunoscutuluĭ autor şi vě declar că el este primul şi ultimul, chiar dacă mě va maĭ ataca, ne maĭ interesându-mě a maĭ replica mizeriilor unuĭ păcătos, ce mě voiŭ mulţumi a invoca divina esclamaţie a luĭ Cristos: „Iartă-l Doamne că nu ştie ce face".

Sunt convins *a priori* de imparţialitatea D-voastră, publicând aceste rândurĭ pentru că atât legele morale cât şi cele positive 'mĭ dă dreptul să mě apăr în acelaşĭ ziar, în care sunt atacat.

Primiţĭ, D-le Redactor, asigurarea consideraţiuneĭ mele. N. Laffari

Medgidia, 10 August 1891

ULTIME INFORMAŢII

Preţul cerealelor în portul Brăila se ţine bine. Grâul de 55 litre s'a vîndut cu 13 leĭ 75 banĭ; grâul de 61 libre cu 17 leĭ 7 şi jum. banĭ. Orzul de 58 şi jum. lib. cu 15 leĭ 40 banĭ.

—✱—

D. I. Izvoreanu, ministru al Domeniilor, a inspectat zilele trecute Lacul-Sărat. D-sa era însoţit de D. Constantiniu şi de nemuritorul geolog Bottea.

Dacă acest om, věr cu legendarul ministru Pěucescu, ar avea puţină rusine, nu ar trebui să calce în Lacul-Sărat. Dar cine a pierdut ruşinea ca să o găsească Bottea?!

Dacă D. I. Izvoranu şi-ar fi înţeles rolul sěŭ de ministru, şi ar avea serioasă dorinţă de a ameliora staţiunele noastre balneare, trebuea ca, a doua zi după întrarea sa în minister, să fi destituit pe acest vanitos şi ignorant mineralogist.

—✱—

D. Inspector administrativ Al. Pencovicĭ a fost trimis la Dorohoiŭ să ancheteze faptele imputate administraţiĭ locale cu privire la persecuţiile evreilor.

—✱—

După ştirile sosite din Bulgaria procesul luĭ Petko Karavelow şi a celor-l'alţĭ acuzaţĭ de când cu omorul luĭ Belceff, va începe în primele zile ale luneĭ Septembrie.

—✱—

Primim plângerĭ contra şefuluĭ muziceĭ regimentuluĭ 13 de dorobanţĭ aflată la Slănicu din Moldova care maltratează fără milă pe muzicanţĭ. Un caporal ar fi fost bătut aşa de rěŭ, că a trebuit să fie dus la spital.

D. ministru de rezbel să avizeze.

—✱—

Afacerea Meşchiŭ se va judeca de către secţia I a tribunaluluĭ de Ilfov la 3 Octombre viitor.

—✱—

Locuitorul Tănase Mihaiŭ a venit la redacţie şi ni s'a plâns, că la marginea oraşuluĭ 'ĭ-aŭ eşit douĭ precupeţi înainte, carĭ i-aŭ propus să le vênză lor pepeniĭ cu care venise în căruţă.

Ţěranul s'a învoit să 'ĭ vânză cu şapte leĭ; precupeţiĭ însă 'ĭ-aŭ dat numaĭ şase spuindu-ĭ că sunt şapte. Ţěranul fireşte că a început să facă gură. Atuncĭ precupeţiĭ i-aŭ luat pepeniĭ, fără să-ĭ maĭ dea un ban.

Dacă a vězut ast-fel, ţěranul s'a dus la secţia 38 şi a reclamat comisaruluĭ. Acesta însă, după ce a dat drumul pungaşuluĭ de precupeţ, a rěspuns ţěranuluĭ că n'are ce să-ĭ facă.

Intrebăm pe D. prefect al poliţieĭ, dacă comisariĭ sunt puşĭ să apere pe ceĭ slabĭ şi năpăstuiţĭ, saŭ să facă tovărăşie cu pungaşiĭ?

—✱—

In ziua de 22 Iulie D. sub-locot. Miculescu Trajan din Pirotechnia Armateĭ a făcut o mare escursiune cu velocipedul.

Escursiunea este foarte interesantă căcĭ a parcurs distanţe marĭ.

In ziua de 22 Iulie a mers de la Bacăŭ la Bălţăteştĭ trecênd prin Peatra. Apoĭ după treĭ saŭ patru zile, a plecat la Fălticenĭ trecând prin Mânăstirile Varatecul, Agapia, Neamţu şi T.-Neamţu ajungând la Fălticenĭ.

Iarăşĭ după câte-va zile, a parcurs timp de două zile distanţa de la Fălticenĭ la Bacăŭ trecênd prin Neamţ, Bălţăteştĭ, Bozieniĭ, Roman şi Galbenĭ.

Viteaza velocipeduluĭ era 15 kilm. pe oră în termen mediu. In toată această escursiune D. sub-locot. Miculescu n'a fost obosit defel.

Mirarea şi spaima ţěranilor când îl vedeaŭ alergând cu velocipedul n'a fost proastă.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Banceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	83 1/4
5% Imprumutul comunal (1883)	93 1/2
5% Imprumutul comunal (1890)	95—
5% Scris. funciare urbane	94—
5% Scris. funciare rurale	9.8/4
5% Renta amortisabilă	98 1/2
5% Scris. urbane de Iaşĭ	85—

DROGUERIA CENTRALĂ
Mih. Stoenescu
Farmacist
BUCURESCI

Str. Academiĭ, Nr. 2 (casele Dr. Steiner)
— (Dirigeată de D. D. V. PĂCĂŢIANU) —
Noŭ şi special magazin asortat cu **APE minerale** din toate sursele, Articole pentru amatoriĭ de fotografie,
SPECIALITAŢI FARMACEUTICE
PARFUMERIE ŞI ARTICOLE DE TOALETA
Obiecte de Pansament şi **CAUCIUC** pentru igienă, etc.
— Serviciŭ prompt, preţurĭ moderate —
NB. Comandele se efectuează în toată ţara.

DE VĔNZARE O pereche case compuse din 8 camere situate în Bucureştĭ Suburbia Manea-Brutaru, Strada Numa-Pompiliu, Nr. 23, avênd curte pavată şi grădină.
Doritoriĭ se vor adresa în Str. Puţu-cu-Plopĭ, Nr. 15, la D-nu saŭ D-na Papazolu.

N. MISCHONZNIKY
BUCUREŞTI
Strada Lipscanĭ, 31, (piaţa Sf. Gheorghe)
CEL MAI MARE
DEPOSIT DE PIANURI
din fabrica **Blüthner** şi altor fabricĭ renumite din **Berlin, Stuttgart, Paris,** etc.
Mare deposit de orĭce **note şi instrumente musicale.** Musicĭ de masă cu manivel şi carĭ cântă singure cu note schimbătoare.
Preţurĭ moderate

Epitropia Generala a caseĭ Ospitalelor Sf. Spiridon din Iaşĭ

ANUNCIU

Se aduce la cunoscinţă Onor Public că în zilele de 23 şi 24 a luneĭ August anul curent, se va ţinea licitaţie publică în camera aceşteĭ Epitropiĭ pentru vinderea spre exploatare a parquetelor şi a arborilor de la pădurile notate maĭ jos.

Doritoriĭ spre a fi primiţĭ la concurenţă vor trebuĭ se fie însoţiţĭ de garanţiele prozitoriĭ anume mencionate în dreptul fiĭ căreĭ pădurĭ.

Pentru orĭ ce informaţiunĭ a se adressa la Epitropie Secţia administrativă în toate zilele de lucru.

TABLOU

de pădurile Căseĭ Sf. Spiridon din Iaşşĭ care se vor vinde licitativ parquete s'aŭ arbori spre exploatare în zilele de 23 şi 24 a luneĭ August anul curent.

No. corent	NUMIREA PADUREI	Judeţul în care se află situată pădurea	Numěru parchetelor puse in exploatare	Numěrul arborilor puşi în exploatare	INTINDEREA PARCHETELOR: Parchetu anul I		Parchetu anul II		Parchetu anul III		Parchetu anul IV		Numěru reservelor Hectarĭ	Garanţia proviz.		Observaţiunĭ
					Hect	Metri ptr.	Hect	Metri ptr.	Hect	Metri ptr.	Hect	Metri ptr.		Leĭ	B.	
1	Popricaniĭ-Délul	Iaşĭ	2	—	6	5643	6	5643	—	—	—	—	—	1000	—	
2	Cotnariĭ-Dumbrava . .	„	3	—	6	2125	6	3501	4	8645	—	—	100	1500	—	
3	Palanca	Vasluĭ	4	—	6	7262	4	—	4	—	4	—	50	500	—	
4	Boroseştiĭ	„	4	—	17	6404	18	6454	17	1087	13	1000	100	2000	—	
5	Zăvoiul-Luţcu-Cordon .	Roman	3	—	5	—	2	5630	15	7642	—	—	—	1000	-	
6	Vulpăşeştiĭ	„	2 lot.	—	20	4740	23	6765	—	—	—	—	In lotul tot fag şi stejar în lot II 100 stejarĭ la hectar	1500	—	
7	Chiţcaniĭ.	Tutova	2	—	13	1012	3	810	—	—	—	—	—	1000	—	
8	Zăvoiul-Corlăteştĭ . . .	„	—	—	8	7500	—	—	—	—	—	—	—	600	—	
9	Roşieştiĭ.	Fălciu	2	—	17	5875	18	305	—	—	—	—	—	1200	—	
10	Măgura-Ocnelor	Bacău	2	—	4	6696	3	5640	—	—	—	—	—	600	—	
11	Arbori-dupĕ Cordon . ,	Roman	—	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	700	—	

Şeful Biurouluĭ, **I. M. Mânăscurtă.**

GIMNAZIUL INFERIOR PRIVAT AL LUI
FRANZ SCHOLZ
în Graz, Iacominiplaz, 16

Drept de şcoală publică pentru cl. I, II şi III, adică atestate valabile de Stat
Examenele de primire în cl. I se ţin la 15 şi 16 Iulie şi la al doilea termen la 16 şi 17 Septembrie.
Cursul preparator pentru primirea în cl. I începe la 1 August şi ţine până la 15 Septembrie.
Pensionatul primeşte elevĭ şi în timpul vacanţeĭ. Programe se trimit gratis şi franco.
Proprietar şi director: **Franz Scholz.**

La „Crucea Albă“
72, Calea Victorieĭ, 72 — *72, Calea Victorieĭ, 72*
EN GROS — **EN DETAIL**
Irigatoare, Bandage, Ciorapĭ elasticĭ, Aparate de Inhalaţie, Instrumente de Chirurgie, Vate şi Pansamente, Cauciucurĭ, Preservative, etc.
Sucursala: 6, Strada DECEBAL, 6. — Bucureştĭ.

NOUTATI MUZICALE
Alexandrescu, *Un fir electric,* romanţă . . . . Ln. 1.50
Alexandrescu, *Pictorilor,* rom. » 1.—
C. Moinaru, *Ţărăncuţa, Nu ştie satul* . . . . Ln. 1.—
Paulmann, *Marş turcesc, Hora Regineĭ* şi *Sârba păpuşilor* à . —.50

Orĭ-cine va comanda la un loc piesele de maĭ sus, va primi gratis „Jubileul“, marş triumfal de G. Fotino, saŭ altă notă din editura sub-semnatuluĭ. Expedierea se face franco şi prompt.

N. Mischonzniky, 81, Str. Lipscani, 81 — Bucureşti. —

SIROP DE Hrean-Iodat
(RAIFORT IODÉ)
a Doct^r **J. BUCI**

IODUL, combinat cu **sucurile plantelor anti-scorbutice,** aduce **Copiilor bolnavĭ** cele maĭ marĭ serviciĭ vindecând îngurgitarea **Ganglionilor gatuluĭ,** — **Rachitismul** — **Flaciditatea muşchilor** — **Paloarea Erepţiunele peleĭ** — **Crustele,** etc.
Inlocueşte untura de peşte; nu numaĭ că este un fluidifiant, dar este şi un **depurativ energic.**
PARIS, 22, RUE DROUOT SI LA PHARMACISTI

A TOUS VENTS JE SÈME

ANUNCIU
De vênzare una pereche case cu curte şi grădina lor, ce sunt situate în Bucureştĭ, Calea Plevneĭ Nr. 118 bis, rĕmase mie moştenire de la decedatul meŭ părinte A. Oncescu. Amatoriĭ se vor adresa la sub-scrisul în Curtea-de-Argeş.
Ioan A. Oncescu.

Fumătorilor de Çigarete!
Atragem atenţiune, că cumpĕrând hârtia pentru cigarete: **„Les cent marques“** [Suvenirile expoziţiune din 1889] pe lângă avantajul a fuma o hârtie **absolut fără clor şi cleiŭ, substanţe vătămĕtóre sănĕtăţiĭ,** maĭ aŭ ocaziune ca deslipind cuverturile cărticelelor, a 'şi aranja o **colecţiune de 100 diferite gravurĭ** frumoase carĭ fie-care din ele, reprezint un alt **monnument** principal, a **diferitelor ţĕrĭ,** carĭ aŭ **participat** la **marea Expoziţiune universală a Franţeĭ în 1889.**
— A se feri de contra-facerĭ! —
Fie-care foiţă pórtă ca marcă *«Papier de France»* şi pe fie-care cuvertură: **Henri Brieu. — Paris**
Agent pentru România: **A. Feldmann** 3, Strada Decebal, 3, Bucureştĭ.

CAPILOFILUL
Părul este una din podoabele de căpetenie ale omuluĭ şi în special ale femeiei; mulţi, foarte mulţĭ sufer moraliceşte de degenerarea aceşteĭ podoabe.

In urma unor experienţe îndelungate cu acest preparat, am reuşit a împedica căderea luĭ în scurt timp, provocând şi creşterea, aşa dar **„Capilofilul“** este adevĕratul prietin al aceşteĭ podoabe; numire cu drept câştigată, în urma rezultatelor neasemănate ce a dat în Bucureştĭ la persoane cunoscute de toţĭ, cât şi în multe alte părţĭ din ţară.

„Capilofilul“ este ultima isbândă pe tărâmul higieneĭ, Cosmetic el redă viaţă şi putere rădăcineĭ păruluĭ, îĭ procură crescerea şi împedică căderea, însuşeşte decĭ calităţĭ ce până acum n'aŭ fost de cât, dorinţe nerealisabile.

Intrebuinţat în toate zilele ca articol (obiect) de toiletă, el va resplăti cu prisos prin efectele ce produce puţina osteneală ce cine-va îĭ dă în aplicarea luĭ.

„Capilofilul“ nu conţine ca cele maĭ multe articole de asemenea natură, **nimic vătămător,** după cum dovedeşte certificatul dat de D. **Dr. Bernard,** şeful laboratoruluĭ analitic central.

Feriţi-vĕ de contrafacerĭ care se vor urmări conform legeĭ, şi observaţĭ ca fie-care flacon se poarte marca înregistrată şi semnătura mea.

După cerere sunt gata a face deposite în provinciĭ şi străinătate, încredinţând vênzarea numaĭ la persoane de încredere,

— Preţul unuĭ Flacon 2 Lei 50 Banĭ —
P. M. MARCOVICI, Farmacist
Bucureştĭ.— 253, Calea Moşilor, 253.— Bucureştĭ.

INSTALAREA
— DE —
TELEGRAF, GAZ şi APA
FILTRU „PASTEUR“
TELEFOANE, PARATONERE
SALON DE EXPOZIŢIE.—EXPORT
Teirich & Leopolder
Bucureştĭ, Strada Berzeĭ, Nr. 9.

ODONTINA
şi Elixirul Pelletier

sunt două dentifricil compuse de inventatorul chininel, **PELLETIER** membru al Academieĭ de Medicină din Paris, **spre conservarea dinţilor, curăţenieĭ şi higieneĭ gureĭ.**
Odontina Pelletier este o pastă móle peste care se trece peria şi care servă a înălbi dinţŭ fără a strica smalţul lor.
Elixirul Pelletier se întrebuinţéză amestecat cu puţină apă pentru a curăţi şi a purifica gura, a întări gingiile, a parfuma respiraţia, a preveni sau a potoli durerile carieĭ dintale.
Aceste produse se vînd în principalele farmaciĭ din tóte ţĕrile şi **sunt preparate la Paris, 19, Rue Jacob.**

O persoană capabila. activă şi onestă, cu bune referinţe şi cauţiune dacă e necesitate cauta un serviciŭ. Domniĭ ce ar avea trebuinţă să se adreseze D-luĭ D. S. Brăileanu strada Casarmeĭ, No. 55, Bucurescĭ.

ANUNCIU
Locul viran din Strada Romană, Nr. 73, avênd 10 metre faţă şi 32 metre lungime, se închiriază de Archiereul Calistrat Orleanu cu 400 leĭ anual.

Un elev caută un loc într'o farmacie. Doritoriĭ a se adresa: Const. I. Toĕscu, Bêrlad; arătând tot-d'odată şi condiţiunile ce pot oferi.

Case de Banĭ
DE LA
Fabrica G. & H. BAUCHE
DIN REIMS (FRANCIA)
Furnisoriĭ Ministerelor de Finance, de Resbel, de Marină şi companielor Căilor ferate din Francia.
Diplome de onoare, *20 medaliĭ de aur* şi de *argint.*
Singura medalie de aur, cea maĭ mare recompensă, la Expositiunea din Paris 1891.

CASE DE BANĬ construite din Fer şi Oţel sistem brevetat, oferind absolut siguranţă în contra spargereĭ şi foculuĭ.
— Preţurĭ avantagioase —
Representanţĭ pentru România şi Deposit la
VICTOR KUBESCH, *Bucureştĭ, Strada Academieĭ, 1.*

CURELE de Transmisiune
Prima calitate englezească
FURTUNI de CAUCIUC
toate articole pentru maşine: Asbest. Manometri
STICLE pentru nivel, robinete şi Ventile de abur,
Bumbac pentru şters.
POMPE PENTRU VIN
cu preţurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ
Otto Harnisch 41, Strada Academieĭ, 41 vis-à-vis de Ministeriul de Interne
Preţurĭ reduse — Preţurĭ fixe

Cel maĭ bun Antiblenoragic
BOALE SECRETE
CAPSULE
CU BALSAMURI EMULSIONATE şi PANCREATINĂ

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente până acum, nu împlineşte cele două condiţiunĭ indispensabile de asimilare repede şi a nu irita traectul intestinal. Modul cu totul special şi noŭ după care sunt preparate. Aceste Capsule fac ca vindecarea să fie repede, complectă şi fără de a deranja stomacul; ast-fel că convine tutulor persoanelor chiar celor maĭ debile.
Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect şi radical, scursorĭ (sculament) noĭ şi vechĭ atât la bărbaţĭ cât şi la femeĭ, precum Blenorea poala albă, etc. — Preţul uneĭ cutiĭ 4 leĭ.
Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes *Injecţia Santalină.* — Preţul unuĭ flacon 2 leĭ şi 50 banĭ.
Deposit general: Farmacia la «Coroana de oţel» Mihail Stoenescu, strada Mihaiŭ Vodă, Nr. 55, Bucureştĭ.
In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat în contra unuĭ mandat poştal.
Să se observe cu rigurositate instrucţiunea ce însoţeşte fie-care cutie şi flacon.

BILINER SAUERBRUNN
cea maĭ bună apă minerală, naturală, accidă, higienică, recoritoare în timpul vereĭ de băut cu vin.
Direcţiunea Isvoarelor în BILIN (Boemia)
Depositarĭ şi representanţĭ generalĭ pentru România
I. DIMOVICH & Cie.
Agentură-Comision,— BRĂILA.

De vênzare una garnitură maşinĭ de treerat putere 10 caĭ, o Batoază de bătut porumb, Clayton nouă, şi un Vapor în stare cea maĭ bună. — A se adresa Strada Teilor, Nr. 83, Bucureştĭ.

SEMELE
7, Calea Griviţa, 7.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU
BUCUREŞTI
111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE
REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIŞE, PUBLICAŢIUNI, BROŞURI, INVITAŢIUNI, CĂRŢI DE VIZITĂ
ŞI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA
— SE EFECTUEAZA PROMPT ŞI CU PREŢURI FOARTE MODERATE —

De închiriat case cu 14 odăĭ, pivniţă mare, două curţĭ în Str. Tunsu şi Semicercu, Nr. 7, în colţ aproape de Calea Griviţeĭ. Două perechĭ case într'o curte în Dealu-Spireĭ, Strada Seneca, Nr. 4, aproape de Căzărmĭ. Case vis-à-vis de Gara de Nord, Nr. 39; două locurĭ virane, două grădinĭ marĭ, acestea sunt în fata Găreĭ de Nord,
A se adresa la D-na Paulina Slăniceanu, vis-à-vis de Gara de Nord, Nr. 39.

SCOALĂ DE CROITORIĂ ACADEMICĂ
CURS PENTRU BĂRBAŢĬ şi CURS PENTRU FEMEĬ
De tot felul de HAINE DE BARBAŢĬ, de DAME, de COPII, cât şi de *uniforme lingerie,* după sistemul cel maĭ practic şi conform cerinţelor moderne, luându-se mĕsurĭ de pe corp şi fără multă calculaţie.
Damele vor fi instruite în lucrărĭ practice de o Doamnă.
Inscrierile în tot-d'a-una pentru aceste cursurĭ se pot face prin corespondenţă. Consultaţiunĭ zilnice de la 8—9 şi 1—2 ore a m. Café National, etagiul II, Nr. 3.
Directorele şcoaleĭ, **H. Stein.**

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.
TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, 111 BUCURESTI.